

μέχρι τῆς μεσημβρίας ἀδιάκοπα τὰ πυροβόλα καὶ τὰ ὅπλα ἐξερεύγοντο πῦρ, ἀναγκάσαντα τοὺς Τούρκους νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς θέσεις των, ὑποχώρησαντες εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν συνόρων ἐντὸς βολῆς κανονίου καὶ ἀφήσαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὑπὲρ τοῦ 200 νεκροῦς, ἐν οἷς καὶ ἓνα ἀντισυνταγματάρχην. Ὁ δὲ ἀνθυπασις τῆς τοῦ πεζικοῦ Κρίπας ἔπεσε κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην θύμα τῆς ἥρωϊκῆς τοῦ ἀνδρείας. Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς οὐδὲν ἕτερον ἐγένετο, πέμπονται δὲ ἀδιακόπως ἐπικουρίαι ἐξ εὐζωνικῶν ταγματῶν, πολεμεφῶδια καὶ λοιπὰ χρειώδη, ἀναμένομεν δ' ἀνυπομόνως τὸ τέλος τῆς ἀρξαμένης ταύτης πάλης, οὐδὲν βέβαιον δυνάμενοι νὰ προμαντεύσωμεν, μὴ ἀποκρύπτοντες ὅμως, ὅτι οἱ Τούρκοι δύνανται νὰ συγκεντρώσωσι πλέον τῶν 5000 ἀνδρῶν.

Ἐπιθυμεῖτε ἤδη νὰ σὰς εἰπῶ καὶ τὴν ὑπὸ πάντων προφερομένην φράσιν; Αὕτη εἶναι, **ἡ μέλεις τῆς Κουβερνήσεως**· ἐνῷ οἱ Τούρκοι ὅπισθεν τῶν συνόρων ἔχουσι χιλιάδας στρατοῦ, ἡμεῖς ἄπαν μὲν τὸ Πυροβολικὸν φυλάττομεν εἰς Ἀθήνας ἐκτὸς 1 πυροβολαρχίας ὁρεινῆς καὶ 1 πεδινῆς, αἵτινες εἰσὶν ἐνταῦθα δι' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν, πέμπομεν τὸ ἱππικὸν εἰς Ἄργος ἵνα εὐχρησθηθῶσιν οἱ βουλευταὶ, μετασταθμεύομεν δὲ τὸ ἐν Λαμίας τάγμα εἰς Σπάρτην, ἀφίνομεν δὲ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν νὰ φυλάσσωσιν ὀλίγοι στρατιῶται μὴ συλλογιζόμενοι ὅτι, ὅπως αὕτη ἐχαράχθη, δύνανται οἱ Τούρκοι ἐντὸς 3 ὥρῶν νὰ καταλάβωσι τὴν Λάρισσαν. Ἄλλ' ἔχομεν νὰ κάμωμεν μὲ **Τούρκους** καὶ ἴσως τοῦτο μᾶς παρηγορεῖ.

Θέλω ἐπιστέλλει ὑμῖν, μὲ ὅλην τὴν διαταχθεῖσαν ἐχρημυῖαν, ἀκριβῆ περιγραφὴν παντὸς γενησομένου.

Πληνείος.

ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

(Συνέχεια προηγ. φύλλου.)

Τοῦ δείπνου μου περατωθέντος, ἐζήτησα ποτήριον ζύθου, ἤναψα σιγαρέττον, καὶ προσεπάθουν νὰ σπουδάσω τὴν φυσιογνωμίαν τῆς αἰθούσης.

Μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν θαμνῶν, εἴλκυσε τὴν προσοχήν μου νεῖνις, ἴσως 18ετής, ἥτις μετὰ τριῶν ἄλλων ἀτόμων ἐκαθητο πρό τινος τραπέζης· ὡς κατόπιν ἡδυνήθη νὰ πληροφορηθῶ, τὰ τρία άτομα ἦσαν ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς κόρης.

Εἶναι ἀληθές ὅτι δὲν ἦτο ὠραία, τοῦλάχιστον ὑπὸ τὴν πλαστικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, διότι οὔτε ρῖνα εἶχεν ἑλληνικὴν, οὔτε τὸ εὐσαρκον ἐκείνο καὶ εὐμελὲς ὅπερ τοσοῦτον κλασσικὸν κατέστησεν ἡ Ἑνετικὴ Σχολή· καὶ ὁμως μόλις ἰδὼν αὐτὴν δὲν ἡδυνήθη νὰ μὴ ἀναφωνήσω· «ὦ! Τί νόστιμο κορίτσι!»

Ἦτο μᾶλλον τύπος καλλονῆς τοῦ Βορρᾶ· λεπτοφυὲς χωρὶς νὰ ᾔῃ ισχνή· εἶχεν ὠραῖον ἀνάστημα, χωρὶς νὰ ᾔῃ ὑψηλή. Οἱ βαθεῖς γλαυκοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς δὲν ἐβαλлон τοὺς ἐπινθήρας ἐκείνους, τοὺς συνταράσσοντας τὴν ἰσοροπίαν τῶν νεύρων, καὶ ἐμβάλλοντας εἰς πειρασμὸν τὰς αἰσθήσεις. Τοῦναντίον προσέβλεπε πάντοτε τὸσον μελιχρῶς, καὶ ὅμως ἄνευ φιλαρεσκείας ἢ ἐπιπλάστου αἰδοῦς· τὸ γλυκὺ βλέμμα τῆς ἦτο τὸσον εἰλικρινές, ὥστε ἐνέπνεε πάραυτα ἐμπιστοσύνην.

Θὰ ὁμολογήσητε καὶ σεῖς ὅτι πάντοτε εἶνε εὐχάριστον τὸ φαινόμενον γυναικείων ὀφθαλμῶν ἄνευ ὀπισθοβουλίας· ἐγὼ τοῦλάχιστον ἐπὶ τῇ θεᾷ τοιούτων ὀφθαλμῶν διατίθεμαι πάντοτε εὐαρέστως.

Ἡ ἄφθονος ξανθὴ κόμη τῆς προσηλοῦτο λίαν μετριοφρόνως διὰ καρφίδος ὀπισθεν παρὰ τὸν τράχηλον, μειδιάμα δὲ διαρκὲς σχεδὸν ἀόρατον πλήρες παιδικῆς ἀπλότητος διέστελλε τὰ ρόδινα χεῖλη. Τὸ σύνολον τέλος ἀπέπνεε τοσαύτην ἡρεμίαν καὶ χάριν, ὥστε δὲν ἡδυνήθη νὰ καταστείλω καὶ δευτέραν ἀναφώνησιν: «Τί ὠραῖο κορίτσι!»

Μετὰ τινὰς στιγμὰς, μοὶ παρέστη ὡς ἐξῆς ἡ εὐκαιρία νὰ τὴν γνωρίσω καὶ ἐκ τοῦ πλησίον.

Περὶ τὴν 10τὴν ὥραν, εἶχε τελειώσει ἡ συναυλία, ἡ δὲ ὀρχήστρα μετέβη εἰς παρακειμένην αἴθουσαν χοροῦ, ὅπου ἀνυπόμονον συνωθεῖτο τὸ πλήθος. Ἐκεῖ διακρίνω αὐτὴν ἐκ νέου εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον τῆς αἰθούσης μετὰ τῆς μητρὸς τῆς.

Δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφήσω τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρέλθῃ ἀνωφελῶς· ἄλλως τε μὲ προσέβλεπε τὸσον συγχνὰ, — ἂν θέλῃτε πιστεύσατέ με, — ὥστε ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ χορεύσω μετ' αὐτῆς μικρὸν Walzer. Ἀμα τῇ ἐκέψει, ὁρμῶ διὰ μέσου περιδινουμένων ζευγῶν, ὠθῶν καὶ ὠθούμενος, μετ' ἀποφασιστικότητος ἀνθρώπου, πορευομένου πρὸς βεβαίαν ἄλυσιν προμαχῶνος.

Πλὴν μόλις ἐπλησίασα, ἡ ὁρμή μου ἐμετριάσθη, ἤσθονόμην ὅτι αἰφνης τὸ θάρρος μου μ' ἐγκατέλειπε· σημειώσατε ὅτι ἐκ φύσεως δὲν εἶμαι δειλός, καὶ ὅμως κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν ἀντὶ κατ' εὐθεῖαν νὰ προχωρήσω κατὰ τοῦ προμαχῶνος, ἔρριψα συγκεχυμένα τινὰ βλέμματα πρὸς τὸν τοῖχον, ἐκλίνα ἐπ' ἀριστερὰ καὶ ἐρίφθην ἐπὶ παρατυχόντος καθίσματος, ἀγανακτῶν κατ' ἐμαυτοῦ καὶ ψυθυρίζων: «Ἀνεπιτήδεια»!

Εὐτυχῶς ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἕτερος γενναιώτερος ἐμοῦ, προσεκάλεσεν αὐτὴν εἰς χορὸν, καὶ οὕτω ἀκουσίως ἐκάλυψε τὴν ἀνανδρον ὑποχώρησίν μου. Ὅπως δὴποτε ἤμην δυσαρρεστημένος διότι εἶμαι ὁ δυστυχέστερος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, ὁσάκις εὐρίσκουμαι εἰς σχέσεις ἐχθρικὰς πρὸς ἐμαυτόν. Τὸ ἐξῆς ὅμως γεγονὸς ἤρκεσε ἵνα διαλύσῃ καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο νέφος.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ

Ἀναλαμβάνει ἐργασίας, περατουμένας μετὰ φιλοκαλίας καὶ ταχύτητος.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ § ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ § ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

καὶ παντὸς εἶδους ἐργασίας ἐκτυπούμεναι

Εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων διὰ ταχυπιστηρίου νεωτάτου καὶ ἀρίστου ἀγγλικοῦ συστήματος.